

על הפחד

מאת רות בייפוס

מלחמה.

כל הילדים מרגישים את המתח באויר.

כל הילדים יודעים שדברים קורים.

כל אחד מגיב אחרת.

אלחנן משתולל, אלישבע בוכה, מרים מתלוננת, שולמית מבלבלת.

רק רפאל שהוא גדול וחכם, מתנהג כמו אח גדול וחכם.

הוא לא מפחד, הוא מספר בדיחות, הוא מתנהג הכי יפה שאפשר.

ורק הלב שלו הולך ונעשה כבד.

בלילה, אחרי שכלם נרדמו, אמא נכנסה לחדר והתישבה על המטה של רפאל.

"מה שלומך, רפאל שלי?" שאלה וחבקה אותו.

פתאום, בתוך החבוק של אמא, רפאל התחיל לבכות.

הוא בכה ובכה הרבה זמן, ואמא רק חבקה אותו חזק ולא אמרה שום דבר.

בסוף, כשהבכי נגמר, אמא לטפה את הראש של רפאל ואמרה:

"ילד גדול וגבור שלי. זה בסדר לפחד, זה בסדר לבכות,

זה בסדר גם להתנהג פחות יפה לפעמים.

והכי חשוב זה לדבר ולספר מה אתה מרגיש.

ותזכר תמיד שה' שומר עלינו, וביחד נעבר את זה."

"תודה, אמא!" אמר רפאל, ונרדם בלב קל.

● ממה אתה מפחד בזמנים רגילים?

● ממה אתה מפחד בזמן מלחמה?

● בקש מילדים וממבוגרים רעיונות איך להתמודד עם פחד.